

което ся намиратъ у градинатъ въ сашинѣтъ, тѣ отъ старость та си, речи, раждаха терѣдѣ малко плодъ. Силнѣятъ въгъръ презъ ношѣтъ, ги испотруши толкова, щото шеха да ся стропозатъ. Отецътъ ми заповѣда да ги подиратъ, и всичкитъ слуги начинаха да полагатъ въ дѣйствиѣ тая заповѣдъ, за да ся неповрѣдятъ ближнитъ дръвья отъ падаието имъ. Отецътъ ми, майка ми, дѣцата и всичкитъ общо хора въ башията, сязоха въ градинѣтъ, за да ся намѣратъ на тая работа. »

» Когато една круша ся искорени и падна съ екотъ малкитъ ми братя и двама ся спуснаха тутакси на гиздото на вранитъ, което ся намираще на върхътъ, и бѣше отъ время предметъ на дѣтинското имъ желаніе, и разгѣдваха съ съ вниманіе. »

« Какво е тва? извика Августъ, я виждь брате, що е тва, дѣто ся лъщи, по мѣжду скаченитъ клечки? Глѣдатъ ся като да сж сѣлѣтени отъ злато и многоцѣиень камакъ, позгори Албертъ. Ерриета ся приближи съ лю бопитство и, О Боже! извика, прѣстѣнѣтъ. — Смергна блѣдностъ ся разля по лицето ѳ, а дѣцата извадиха прѣстенѣтъ, изъ върхарити, и го дессоха на майка си тичишкомъ съ радостель гласъ. »

» Да, прѣстенѣтъ е, каза майка ми. Добръ и почтенъ Іакове! и ты вещасна Маріо! Колко те праведни сме быле къмъ васъ! Имахъ благодареніе да намера прѣстенѣтъ, нъ не имамъ още